

Frits Kief was niet te temmen

Door LISETTE LEWIN

„Hij valt onmiddellijk op door zijn lasterlijke grofheden. Hij is een lange zware persoon, ongeveer veertig jaar oud. Hij heeft donkere gelaatstreken, zwart haar, een opvallend zwart gerande bril en hij heeft bij voorkeur een Churchillsigaar in zijn mond.”

Aldus ageerde het communistische dagblad De Waarheid op 30 juni 1948 tegen de oud-verzetstrijder Frits Kief. Om het nog wat erger te maken legde het blad de nadruk op Kiefs Duitse afkomst en op het feit dat zijn voornaam eigenlijk Friedrich luidde.

Woensdagavond overleed Frits Kief, 68 jaar oud, in Amsterdam.

Carl Friedrich Kief was op 20 mei 1908 geboren in Rotterdam. Hij was van geboorte Duitser. Zijn vader, een Duits socialist, had hem onder andere naar Friedrich Engels vernoemd. Frits Kief studeerde aan de mts (nu hts) in Rotterdam, afdeling elektrotechniek. Pas tegen het eind van de jaren '50 werd hem het Nederlanderschap verleend.

De woede van De Waarheid had zich vermoedelijk gericht tegen Kiefs politieke ontembaarheid. Voor de oorlog was hij radencommunist. In de oorlog toonde hij zich een heftig bestrijder van de Duitsers en hij hielp vele onderduikers. Hij hield er vier pleegkinderen aan over.

Na de bezetting was hij oppositioneel lid van de Partij van de Arbeid. Hij hekelde de Indonesiëpolitiek van de regering fel. Later meldde hij zich als lid van de PSP waar hij na een conflict weer uitstapte.

De Vlam

Hij publiceerde regelmatig in De Groene, korte tijd in Vrij Nederland maar zijn grootste bekendheid kreeg hij als redacteur en politiek com-

mentator van het socialistische weekblad De Vlam, dat was voortgekomen uit het illegale De Vonk. De Vlam heeft tot 1952 bestaan. Behalve Kief zaten onder andere in de redactie: Dirk Schilp, Tom Rot, Jef Last, dr. P. J. Meertens en Henriëtte Roland Holst.

Bij de breuk tussen Joegoslavië en de Sowjetunie was Kief een van de warmste pleitbezorgers van de Joegoslavische zaak. Ook was hij vurig voorstander van de erkenning van de DDR. Als lid van de PvdA was hij betrokken bij de oprichting van het Sociaal Democratisch Centrum (SDC). Hij hield lezingen over populair-wetenschappelijke onderwerpen en hij werd vooral bekend door zijn praatjes voor radio en later televisie voor De Vrije Gedachte. Hij besprak onderwerpen als: De ondergang van de mens in een systeem.

Arnold Meyer

In 1946 was Kief hoofdpersoon in een geruchtmakende rechtszaak. Als hulprechercheur van de Politieke recherche afdeling stelde hij zich persoonlijk ten doel de gevluchte leider van Zwart Front, Arnold Meyer, op te sporen. Daartoe had hij, zo luidde de beschuldiging, een „foute” Brabantse industrieel van zijn bed gelicht, hem per auto naar een stil landweggetje gereden om hem met het pistool op de borst te dwingen Meyers verblijfplaats te onthullen.

Als getuige had hij een jonge verslaggever van Het Vrije Volk, Laurens ten Cate, meegenomen, nu hoofdredacteur van de Leeuwarder Courant.

Kief werd in juni '46 „opzettelijke wederrechtelijke vrijheidsberoving” ten laste gelegd. Bovendien viel Brabant buiten zijn dienststressort.

„Kief moet vrij”, demonstreerde men buiten het gerechtsgebouw en ook De Waarheid nam het toen voor hem op. Na de uitspraak werd hij op vrije voeten gesteld.

Heinrich Heine

Frits Kief heeft in zijn veelbewogen en zeer actieve leven ook nog eens de literatoren aan het werk gezet. In een van zijn artikelen „citeerde” hij het „ge vleugeld” woord van Heinrich Heine dat alles in Nederland vijftig jaar later gebeurt dan elders. Naarstig hebben sedertdien literatoren naar de herkomst van deze uitspraak gespeurd maar niemand is er ooit in geslaagd haar te traceren. Het sterke vermoeden bestaat dat Kief het gevleugeld woord zelf heeft uitge-

Door LISETTE LEWIN

„Hij valt onmiddellijk op door zijn lasterlijke grofheden. Hij is een lange zware persoon, ongeveer veertig jaar oud. Hij heeft donkere ge-laatstrekken, zwart haar, een opvallend zwart gerande bril en hij heeft bij voorkeur een Churchillsigaar in zijn mond.”

Aldus ageerde het communistische dagblad De Waarheid op 30 juni 1948 tegen de oud-verzetsstrijder Frits Kief. Om het nog wat erger te maken legde het blad de nadruk op Kiefs Duitse afkomst en op het feit dat zijn voornaam eigenlijk Friedrich luidde.

Woensdagavond overleed Frits Kief, 68 jaar oud, in Amsterdam.

Carl Friedrich Kief was op 20 mei 1908 geboren in Rotterdam. Hij was van geboorte Duitser. Zijn vader, een Duits socialist, had hem onder andere naar Friedrich Engels vernoemd. Frits Kief studeerde aan de mts (nu hts) in Rotterdam, afdeling elektrotechniek. Pas tegen het eind van de jaren '50 werd hem het Nederlanderschap verleend.

De woede van De Waarheid had zich vermoedelijk gericht tegen Kiefs politieke ontembaarheid. Voor de oorlog was hij radencommunist. In de oorlog toonde hij zich een heftig bestrijder van de Duitsers en hij hielp vele onderduikers. Hij hield er vier pleegkinderen aan over.

Na de bezetting was hij oppositioneel lid van de Partij van de Arbeid. Hij hekelde de Indonesiëpolitiek van de regering fel. Later meldde hij zich als lid van de PSP waar hij na een conflict weer uitstapte.

De Vlam

Hij publiceerde regelmatig in De Groene, korte tijd in Vrij Nederland maar zijn grootste bekendheid kreeg hij als redacteur en politiek com-

Frits Kief

mentator van het socialistische weekblad De Vlam, dat was voortgekomen uit het illegale De Vonk. De Vlam heeft tot 1952 bestaan. Behalve Kief zaten onder andere in de redactie: Dirk Schilp, Tom Rot, Jef Last, dr. P. J. Meertens en Henriëtte Roland Holst.

Bij de breuk tussen Joegoslavië en de Sowjetunie was Kief een van de warmste pleitbezorgers van de Joegoslavische zaak. Ook was hij vurig voorstander van de erkenning van de DDR. Als lid van de PvdA was hij betrokken bij de oprichting van het Sociaal Democratisch Centrum (SDC). Hij hield lezingen over populair-wetenschappelijke onderwerpen en hij werd vooral bekend door zijn praatjes voor radio en later televisie voor De Vrije Gedachte. Hij besprak onderwerpen als: De ondergang van de mens in een systeem.

Arnold Meyer

In 1946 was Kief hoofdpersoon in een geruchtmakende rechtszaak. Als hulprechercheur van de Politieke recherche afdeling stelde hij zich persoonlijk ten doel de gevluchte leider van Zwart Front, Arnold Meyer, op te sporen. Daartoe had hij, zo luidde de beschuldiging, een „foute” Brabantse industrieel van zijn bed gelicht, hem per auto naar een stil landweggetje gereden om hem met het pistool op de borst te dwingen Meyers verblijfplaats te onthullen.

Als getuige had hij een jonge verslaggever van Het Vrije Volk, Laurens ten Cate, meegenomen, nu hoofdredacteur van de Leeuwarder Courant.

Kief werd in juni '46 „opzettelijke wederrechtelijke vrijheidsberoving” ten laste gelegd. Bovendien viel Brabant buiten zijn dienststressort.

„Kief moet vrij”, demonstreerde men buiten het gerechtshuisgebouw en ook De Waarheid nam het toen voor hem op. Na de uitspraak werd hij op vrije voeten gesteld.

Heinrich Heine

Frits Kief heeft in zijn veelbewogen en zeer actieve leven ook nog eens de literatoren aan het werk gezet. In een van zijn artikelen „citeerde” hij het „gefleugeld” woord van Heinrich Heine dat alles in Nederland vijftig jaar later gebeurt dan elders. Naarstig hebben sedertdien literatoren naar de herkomst van deze uitspraak gespeurd maar niemand is er ooit in geslaagd haar te traceren. Het sterke vermoeden bestaat dat Kief het gefleugeld woord zelf heeft uitgevonden.

Frits Kief wordt maandagmiddag om half drie gecremeerd op Westgaarde in Amsterdam.